

השמש והלבנה הם אחד בלי פרוד. ואף על גב שהלבנה היא תחת השמש, הכל הוא שמש בלי פרוד, ותחת לזה הכל הוא רעות רוח ואסור להדבק בו.

ויצא יעקב, בקשר של הסתום, מתוך הסתר הסתום יוצא, זהר האספקלריה המאירה כלולה משני גונים שמתחברים יחד. כיון שאלו נכללו זה עם זה, נראים בו כל הגונים. הוא ארמון. כל מראה האורות כלולים בו. רצוא ושוב, אותם האורות לא מתעכבים לראות, חבור אחד הם מתחברים בזהר ההוא.

בזה"ר הנה שורה מי ששורה, הוא שם לאותו הנסתר שלא ידוע כלל, נקרא קול יעקב, בזה נראית האמונה של הכל. אותו נסתר שלא ידוע כלל, בזה שורה יהו"ה. הוא השלמות של כל הצדדים, העליון והתחתון נמצא כאן, יעקב השלמות של האבות שאחוז מכל הצדדים. הנה הנה על בחירת השם הנה נקרא, שכתוב ישראל אשר בחרתיך. שני שמות נקרא - יעקב וישראל. בראשונה יעקב, ואחר כך ישראל.

הסתר של הסתר הנה, כשהיה בהתחלה בסוף הנה של המחשבה, שהוא הפרוש של תורה שבכתב, והיא התורה שבעל פה. ועל כן נקרא באר, שגאמר (דברים א) הואיל משה באר את התורה. בא"ר הוא לאותו שנקרא שבע, שכתוב ויבנהו שבע שנים. והינו קול גדול.

וסוף המחשבה הנה הוא בא"ר שבע. ויעקב נכנס בראש הנה לאמונה. כיון שנדבק באמונה היו, הצריך לו להבחין באותו המקום שנבחנו אבותיו, שנכנסו בשלום ויצאו בשלום.

אדם נכנס ולא נשמר, והתפתה אחריה, וחטא באותה אשת זנונים, הנחש הקדמוני. נח נכנס

שמשא בסיהרא, חדא אינון בלא פירודא, וסיהרא אף על גב דאיהו תחות שמשא, בלא פירודא. ותחות האי, בלא איהו רעות רוח, ואסיר לאתדבקא ביה.

ויצא יעקב, (בראשית כח) בקטרא דסתימו, מגו סתרא סתימא נפקא, זהר אספקלריאה דנהרא, כלילא מתרין גוונים דמתחברין כחדא, כיון דאלין אתפלילו דא בדא, אתחזון ביה כל גוונים. ארמון איהו כל חיוזו דנהורין ביה כלילין. רצוא ושוב, אינון נהורין לא מתעכבין למחמי, חבורא חדא אתחברין בההוא זהר.

בהאי זה"ר שארי מאן דשארי. שקא איהו לההוא דסתים דלא ידיע כלל. קול יעקב אקרי, בהאי אתחזי מהימנותא דכלא. ההוא דסתים ולא ידיע כלל, בהאי שריא יהו"ה. שלימו דכל סטרין איהו, עלאה ותתאה. הכא אשתכח יעקב שלימו דאבהן דאחיד מכל סטרין. זה"ר דא, על ברירו דשקא דא אקרי, דכתיב, (ישעיה מא) יעקב אשר בחרתיך. תרין שמיהן אקרי, יעקב וישראל. בקדמיתא יעקב, ולבתר ישראל.

סתרא דסתרא דא, כד הנה בקדמיתא בהאי סופא דמחשבה, דאיהו פרושא דאורייתא דככתב, ואיהי תורה שבעל פה. ועל דא אקרי באר, שגאמר (דברים א) הואיל משה באר את התורה, בא"ר איהו לההוא דאקרי שבע, דכתיב, (מלכים א) ויבנהו שבע שנים. והינו קול גדול.

ודא סופא דמחשבה, בא"ר שבע איהו. ויעקב עאל בהאי רישא למהימנותא, כיון דאתדבק במהימנותא דא, אצטריוף ליה לאתבחנא, בההוא אתר דאתבחינו אבהן דיליה דעאלו בשלום ונפקו בשלום.

אדם עאל ולא אסתמר, ואתפתא אבתרה, וחטא בההיא

שבע. ויעקב נכנס בראש הנה לאמונה. כיון שנדבק באמונה היו, הצריך לו להבחין באותו המקום שנבחנו אבותיו, שנכנסו בשלום ויצאו בשלום.

אדם נכנס ולא נשמר, והתפתה אחריה, וחטא באותה אשת זנונים, הנחש הקדמוני. נח נכנס